

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Lije kao iz kabla

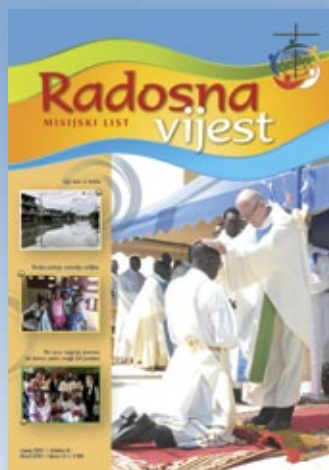

Svaka patnja ostavlja ožiljke

Svi smo najprije pozvani
da bismo zatim mogli biti poslani

Apostolat molitve

Molimo da se međunarodna zajednica konkretno zauzme za ukinuće mučenja i da jamči potporu žrtvama i njihovim obiteljima.

Sadržaj

Uvodnik	Nužnost promjene	3
U središtu	134. godine Djela svetog Petra.....	4
Iz života naših misionara	Lije kao iz kabla	6
	Svaka patnja ostavlja ožiljke	7
	Svi smo najprije pozvani da bismo zatim mogli biti poslani.....	9
Intervju	Razgovor s vlč. Odilon-Gbènoukpom Singbom	11
Apostolat molitve	Apostolat molitve za lipanj	15
Aktualnosti	Misijska akcija za zajednicu Školskih sestara franjevka u Rwentobu (Uganda).....	16
	Blago milosrdnima, oni će zadobiti milosrde	16
	Korizmena akcija Župe Čerin	17
	Prvi susret župnih misijskih suradnika u Zagrebačkoj nadbiskupiji	17
	Novi traktor u službi evangelizacije	18
Životni put jednog misionara	Posveta župe Srcu Isusovu.....	19
Svi su misionari	O. Vladimir Vasilj	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavna urednica: s. Ivana Margarín, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 15 €; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 00385/1/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

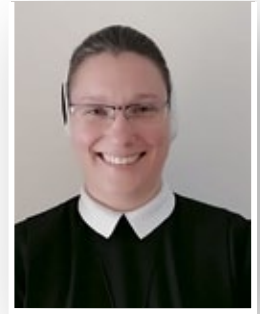
Žiro račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR632360001101542876
SWIFT CODE: ZABHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

s. Ivana Margarin

Nužnost promjene

Mjesec lipanj donosi nam dvije velike svetkovine: svetkovinu Presvetog Tijela i Krvi Kristove te svetkovinu Presvetog Srca Isusova. Obje svetkovine istinama koje donose na primarne ljudske potrebe odgovaraju duhovnom dimenzijom. Biti gladni i žedni, umorni od fizičkog rada ili bolesti dijelovi su ljudske svakodnevice, neizostavan dio našeg života, ali se ne mogu riješiti isključivo materijalnim sredstvima.

Svjedoci smo rastućeg siromaštva, nezaustavljiva broja ljudi koji umiru od gladi i žeđi, izmoreni ratovima, bolestima, iskorištavani teškim neplaćenim poslovima. I to ne samo tamo negdje, daleko, nego sve više i sve češće i u našim sredinama. Stvarnost je to pred kojom ne možemo i ne smijemo zatvarati oči i srce, već činiti sve što možemo, ne samo da se promijeni situacija, već da se promijeni mentalitet u kojem su takve situacije normalne i prihvatljive. To će se dogoditi onda kada postanemo svjesni da moramo odbaciti potrošački i hedonistički mentalitet koji nam se nameće, a mi ga nesvjesno prihvaćamo. Kupujemo i bacamo velike količine hrane, postavljamo automobile i putovanja kao mjerilo uspjeha, a statuse na društvenim mrežama za vrijednosni sustav. Dozvoljavamo svijetu da nas mijenja, umjesto da mi mijenjamo njega.

Svaka promjena polazi od vlastite promjene. Promjena društvenog mentaliteta kreće od promjene vlastitog mentaliteta. Dvije svetkovine spomenute na početku prigoda su i jedina mogućnost za tu promjenu. Kako? Tako što ne nude ispraznu teoriju, nego istinu i stvaran primjer. Isus nam ne govori kako bi se nešto trebalo činiti, nego čini konkretna djela, razdaje samog sebe, žrtvuje sebe i govori nam da činimo kako je on činio. Na sve naše potrebe i pitanja daje nam odgovore: „O svi vi koji ste žedni, dođite na vodu (...) kupite vina i mlijeka!“ (Usp. Iz 55, 1.) „Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti.“ (Mt 11, 28) Zagledani i naslonjeni na Isusovo Srce, preuzet ćemo i zaživjeti njegov način djelovanja. Nahranjeni i napojeni njegovim Tijelom i Krvlju bit ćemo osnaženi i ohrabreni da se damo velikodušno drugima i nesebično dijelimo ono što imamo. Jednom kada shvatimo da ono što nas doista siti nije od ovog svijeta i da je istinski odmor u Bogu, nestat će sve neumjerene želje, neutaživa glad za bogatstvom, podjele na nas ovdje i njih ondje, kao i iscrpljujuća trka za uspjehom i slavom, i bit će dovoljno hrane, pića i prostora pod suncem za svakog čovjeka. Ostat će i rasti jedino neutaživa glad za Bogom i njegovom ljubavlju!

134. godine Djela svetog Petra

U lipnju 1889. godine osnovano je Papinsko misijsko djelo sv. Petra apostola da bi kršćane cijelog svijeta učinilo još osjetljivijima za odgoj domaćih zvanja u misijskim zemljama te ih neprestano pozivalo na kvalitetniju materijalnu potporu i odgovornost u odgoju i u naobrazbi novih svećeničkih kandidata.

Karizmatika i uvelike laička narav papinskoga misijskog djela jasno se vidi u osnivanju Papinskoga misijskog djela sv. Petra apostola. Ustvari, to je djelo rođeno u Francuskoj na prijedlog apostolskog vikara Nagasakija mons. Cousina iz Vanjskih misija (*Missions Etrangères – MEP*) iz Pariza, koji je bio uvjeren u potrebu za mjesnim klerom, a to znači za svećenicima koji su u ono vrijeme bili poznati pod nazivom domorodački. Stoga se to djelo zauzima za jednu od najhitnijih potreba u širenju evangelizacije: obrazovanje i formaciju mjesnog svećenstva podizanjem

i održavanjem sjemeništa u misijskim zemljama.

Da bi ostvario svoj naum da ima sjemenište u Japanu, radi duhovne i teološke formacije japanskih svećenika, mons. Cousin se obraća mladoj laikinji Jeanne Bigard (čit. Žan Bigar). Rođena u Normandiji 8. prosinca 1859. u dobrostojećoj obitelji, Jeanne od svoje majke Stephanie stječe duboko zanimanje za duhovni život te se kao posljedica toga u njoj razvija snažan osjećaj za potrebu za evanđeoskim radnicima, a posebice za misijskim svećenicima. Usprkos stidljivosti i osjetljivoj zdravlju, ona će se duboko zauzeti za taj ideal, koji će postati svrha cijeloga njezina života. Zato će posjetiti sve francuske biskupije i putovati u inozemstvo čak do Rima. Nakon velika financijskog prinosa za izgradnju crkve sv. Franje Ksaverskoga u Kyotu, po očevoj smrti Jeanne prodaje sve i odlazi s majkom živjeti u dvije skromne sobe, da bi sve što imaju mogle dati misijama. Ona se redovito dopisuje s misionarima i spremno se odaziva na molbu mons. Cousina te svu svoju energiju ulaže u skupljanje sredstava potrebnih za njegovo japansko sjemenište. Zbog

svoje upornosti u svemu što je radila Jeanne je za sebe znala reći da je tvrdoglava, no uskoro će njezini projekti postati tako brojni, a neki i trajati tako dugo da će shvatiti da bez organizacije ne može obavljati svoju dužnost u podupiranju misija. Tako ona između 1889. i 1896. godine osniva udruženje koje će kasnije postati Misijsko djelo sv. Petra apostola. Godine 1894. objavljuje svoj prvi manifest, upućen svim kršćanima, da bi privukla njihovu pozornost na važnost tog djela za rast katoličkih misija. Sastaje se prvo upravno vijeće udruženja i 1896. objavljuje prvi propagandni letak.

Djelo sv. Petra apostola službeno je osnovano 1889. godine u Caenu, u Francuskoj. Godine 1901. središnji se ured seli u Pariz, a kasnije u Fribourg, u Švicarskoj, da bi se olakšalo građansko priznanje i stekla veća autonomija u upravljanju njegovim sredstvima. Glavni se ured 1920. seli u Rim. Svojom enciklikom *Ad extremas Orientis* papa Lav XIII. preporučuje djelo svim kršćanima, a 3. svibnja 1922. papa Pio XI. proglašava Misijsko djelo sv. Petra apostola papinskim, zajedno s dva prethodna djela.

Nakon što joj 5. siječnja 1903. godine umire majka Stephanie, Jeanne zapada u stanje duboke depresije, koja će joj život pretvoriti u bolnu kalvariju. Svjesna svoje situacije, ona povjerava djelo Marijinim misionarima u Fribourgu. Nakon što je nekoliko puta bila smještena u razne bolnice te pogoršanja njezina psihičkog zdravlja, odvođe ju k sestrama sv. Josipa u Alençon, gdje u umire 18. travnja 1934.

Jeanne Bigard Crkvi će u baštinu ostaviti izoštrenu svijest o svjetskim dimenzijama misionarske zadaće, jasnu spoznaju o važnosti mjesnog klera, s proročkom vizijom za svoje vrijeme, kao i veću osjetljivost među laicima za duhovnu i ljudsku mobilizaciju starijih crkava, u cilju solidarnosti s mladim crkvama: sjemenjem misionarskog proljeća, koje će procvasti u svim udovima misijske Crkve.

Značenje tog djela možemo naći u riječima sv. Pavla: „Kako li će vjerovati u onoga za koga nisu čuli? Kako li će čuti bez propovjednika?“ (Rim 10, 14 – 15). Opravdanje za povećanje broja domaćih svećenika nalazi se u Isusovim riječima: „Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas.“ (Iv 20, 21)

Ustvari, koliko se navještaj evanđelja temelji na potrebi za radnicima evanđelja, toliko se mora temeljiti i na kulturi, religiji, životu i društvenoj organizaciji svakog naroda. Sve to najbolje poznaju i koriste sinovi i kćeri tog naroda, domaći kler u svojim mjesnim crkvama:

1. Uporno preporučivanje formacije i školovanja mjesnih svećenika i redovnika.

2. Pridonos molitvom i ekonomskom pomoći rastu mjesnog klera i mjesnih redovničkih zajednica.

3. Posebna briga za misijsku formaciju mladih, u cilju povećanja broja zvanja u svećeničkom i redovničkom staležu, osobito u misijama.

4. Veće uključivanje katolika laika, ne samo prinosima za pomoć, već i njihovom osobnom zauzetosti u misijskim djelatnostima.

Duhovna potpora

1. Neprekidno moliti za misijska svećenička zvanja, u skladu s Isuso-

vom zapovjedi: „Molite gospodara žetve da pošalje poslenike u žetvu svoju.“ (Mt 9, 38)

2. Uspostaviti duhovni lanac prijateljstva, interesa i sudjelovanja u apostolskom životu pismima, posjetima i raznim vrstama kontakata među raznim obrazovnim i formacijskim središtima crkava.

3. Članovima drugih biskupija i redovničkih zajednica kršćanskom gostoljubivošću radosno pružati dobrodošlicu u vlastitim institucijama, da im se osigura duhovno okruženje gdje će se uzajamno poticati na svest u Božjoj službi.

Materijalna potpora

1. Financijski pridonositi širenju sjemeništa i kuća za redovničku formaciju u misijskim crkvama.

2. Molitvom, duhovnim aktivnostima i posebnim prinosom za sjemeništa slaviti Nedjelju zvanja (obično Četvrta uskrsna nedjelja – Nedjelja Dobrog pastira).

3. Osigurati školarine za materijalne potrebe i potrebe školovanja pojedinih sjemeništaraca u misijskim sjemeništima.

4. Osobnim i zajedničkim prinosima prihvaćati kandidate za svećenička zvanja, s ciljem da ih se prati prema ostvarenju njihova svećeništva.

5. Na razini crkvenih organizacija preuzimati gradnju ili održavanje novih sjemeništa na misijskim područjima.

Koliko je to djelo važno, svjedoči i porast broja svećeničkih zvanja u afričkim i azijskim ze-

mljama, gdje je bez te potpore kandidatima teško ostvariti daljnje školovanje, i zato su i dalje svi pozvani podržati duhovna zvanja u misijskim zemljama, jer oni će donijeti „novo proljeće evanđelja“ diljem svijeta (usp. papa Ivan Pavao II., enciklika *Redemptoris Missio*).

MOLITVA ZA DUHOVNA ZVANJA KOJU JE SVETI PAVAO VI. SASTAVIO ZA PRVI SVJETSKI DAN MOLITVE ZA ZVANJA, 11. TRAVNJA 1964.

Isuse, božanski pastiru duša, ti koji si pozvao apostole i učinio ih ribarima ljudi, nastavi privlačiti sebi gorljive i velikodušne duše mladih ljudi da postanu tvoji sljedbenici i tvoji služitelji. Daj da dijele tvoju žeđ za otkupljenjem svih [...] otvori im obzorja cijelog svijeta... Neka, odazivajući se tvojemu pozivu, nastave tvoje poslanje ovdje na zemlji, pomažući u izgrađivanju tvojega mističnog tijela, koje je Crkva, te budu sol zemlje i svjetlo svijeta (Mt 5, 13).

EKVADOR
– don Luka Pranjić

Dragi čitatelji *Radosne vijesti* i prijatelji misija! Prošlo je dulje vremena od mojega posljednjeg javljanja, pa odlučih napisati vam ovih nekoliko redaka. Naša župa napreduje, Bogu hvala, duhovno i materijalno. Mogli bismo slobodno reći da smo već „prava“ župa! Uskoro će biti četiri godine od mojeg dolaska u Ekvador i osnivanja naše župe u Milagru. Vrijeme brzo leti. Puno smo, zahvaljujući svima vama, već napravili, ali je još dalek put do ostvarenja zacrtanih ciljeva s početaka.

Lije kao iz kabla

Ako dobar Bog da, vrlo brzo ćemo započeti s izgradnjom pučke kuhinje, koju smo toliko željeli i koju toliko trebamo. Samo da se kiše malo smire... One su nam ove godine prouzročile velike probleme, a kako kažu stručnjaci, najgore tek dolazi oko Božića, krajem godine. Naime, uz rođenje Djeteta Isusa (*Niño Divino*) „rodit“ će se i klimatski poremećaj *El Niño*. Padaline iznad prosjeka koje smo imali, kažu, bile su samo uvertira u ono što nas čeka. Iskreno, bojim se i zamisliti kako će to biti, budući da je ove kišne sezone cijeli

grad bio poplavljen i neprohodan, a u mojoj župi voda do kukova. Ljudi su strašno stradali, posebno najsiromašniji. Jednoj se gospođi iz župe cijela koliba (koja je, inače, bila podignuta na četiri visoka stuba) urušila u vodu. Morali smo joj sagraditi novu kućicu. Mnogima je voda uništila skroman namještaj koji su imali ili, još gore, madrace, koje većina ima na podu. I njima smo pomagali koliko god smo mogli.

Uskoro započinjemo s novom vjeronaučnom godinom. Skupine vjeroučenika su velike, a vjerouči-

HAITI
– s. Mirjam Filipović

Svaka patnja ostavlja ožiljke

Dragi čitatelji Radosne vijesti, dragi prijatelji misija! Naše poslanje i misijsko djelovanje bez vas i sveopće Crkve bilo bi nepotpuno. Zajedno činimo Crkvu, jednu i univerzalnu u cijelom svijetu. Duh Sveti, koji nas po milosti Oca i Sina povezuje, ostvaruje se u našim životima i u našem zajedničkom djelovanju širenja radosne vijesti evanđelja.

telja malo. Bogu hvala, sada barem imamo prostore za održavanje vjeronauka. Bit će velik izazov organizirati vjeronauk ove godine. U zemlji, naime, živimo trenutke političke i sigurnosne nestabilnosti, i to nas veoma tišti. Puno je nasilja, ubojstva, obračuna između narkobanda, koje su sve jače. Sve to uvelike koči ekonomski razvoj zemlje i uzrokuje sve veće siromaštvo. Ne gubimo nadu, znamo da nas Bog ne napušta, a i da nas sestre i braća iz Hrvatske ne će zaboraviti. Preporučamo se u vaše molitve i obećavamo vam svoje!

Neka vas dobri Bog čuva, blagoslovi i neka vam stotruko uzvratu za svako duhovno ili materijalno dobro djelo koje za misije činite. Velik i moker pozdrav iz Ekvadora!

Vi to činite podržavajući naše misionarsko poslanje molitvama, žrtvama i raznim načinima odricanja, da biste i financijski pomogli u konkretnim potrebama onih koji se nalaze na rubu ljudske egzistencije. Mnogi su ljudi u životnoj opasnosti, napose u zemljama gdje ljudski život nema nikakvih vrijednosti u svemu što čovjeku po Božjoj namisli pripada. Humani pristup te kršćanska ljubav i briga vraća im to dostojanstvo. Haiti je zemlja u kojoj već niz godina traju neopisive patnje i stradanja ljudi. Nasilje, ubojstva, otmice, ucjene, progoni iz kuća i skromnih nastamba, gdje cijele obitelji ostaju na ulicama bez zaštite i bilo kakve pomoći. Vladine strukture nemoćne su odgovoriti na sve te temeljne ljudske potrebe i zaštititi pučanstvo. Crkva i neke inozemne

humanitarne organizacije svojom prisutnošću i pomoći daju im snagu u borbi za preživljavanje. Vjeruje ovaj narod u Božju prisutnost, moli i nada se da ih Gospodin ne će ostaviti same u njihovim neopisivim patnjama koje proživljavaju.

Svaka patnja i bol ostavlja ožiljke ranjenog srca. Pogotovo kod roditelja koji gube svoju djecu. Bilo da gube život od ruke nasilnika, bilo da se nađu u rukama otmičara ili da im u bolesti ne mogu na vrijeme omogućiti liječničku skrb. U tim i raznim svakodnevnim bolnim situacijama – uz njih smo. Najčešće nedostaju riječi utjehe, stoga zajedno u molitvi tražimo snagu od Boga po zagovoru naše Nebeske Majke Marije. U njezin se zagovor pouzdajemo. Po Isusovoj riječi: „Evo ti majke!“

Kao što sam već spomenula, s vjerom i pouzdanjem u Boga da on sve može izvesti na dobro, živi ovaj narod.

Moglo bi se reći, susrela sam ih sasvim slučajno. Ali ne, kod Boga nema slučajnosti.

Na ulazu vidim majku koja stoji sa sinčićem. Držeći za ruku vidno bolesna dječacića od kojih godinu i pol, čeka da ju tko primi i sasluša njezinu bol. Tako započinje priča te mlade obitelji. Imaju dvoje djece i žive podalje od glavnog grada. Mlade dijete oboljelo je od karcinoma i zbog toga roditelji su morali doći u grad s nadom da će pronaći liječničku pomoć za svoje oboljelo dijete. Na prvu, izgled je bio dobar da se uz određene terapije može zaustaviti razvoj bolesti. Bilo je to ohrabrenje za roditelje. Ali i velik napor svakih nekoliko tjedana s bolesnim djetetom dolaziti u grad na terapije. Tim više što su pri svakom dolasku bili izloženi neugodnim okolnostima od nasilnika koji se nalaze na putu, pa i u samom gradu. Da bi poštedjeli mališana toga napornog putovanja, zamolili su svoju baku da malog bolesnika primi i o njemu se

brine do naredne terapije, jer baka je živjela u skromnu prostoru nedaleko od doma zdravlja gdje je mališan počeo primati terapije. Za vrijeme boravka kod bake dogodila se nezamisliva tragedija. Pripadnici jedne naoružane skupine u gradu nasilno su provalili u bakin prostor i pred očima mališana ubili baku. Nakon toga tragičnog događaja roditelji su nastavili s bolesnim djetetom dolaziti na terapije, dok se nakon kraćeg vremena nije dogodila nova tragedija.

I tad su bili roditelji sa svojim bolesnim djetetom na putu na terapije, koje su već pokazivale poboljšanje. No taj puta nisu stigli do cilja. Zarobila ih je skupina pripadnika naoružanih nasilnika i odvela. Otac i majka sa svojim bolesnim djetetom bili su nekoliko mjeseci zatočeni. Prisilno su u tom logoru morali raditi sve ono što su od njih tražili. Zbog nedostatne ishrane i loših higijenskih uvjeta, ali i zbog nemogućnosti primanja daljnjih terapija, stanje oboljelog mališana se iz dana u dan pogoršavalo. Napokon su ih pustili na slobodu. Pa su roditelji ponovno došli tražiti liječničku pomoć za svoje bolesno dijete!

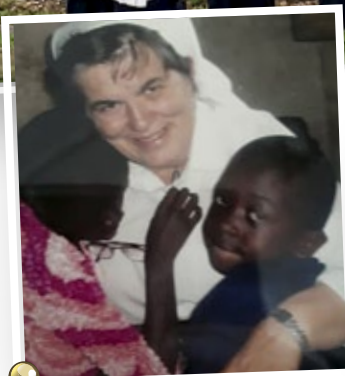
Međutim, s terapijama se u tom stadiju nije moglo ništa poboljšati. Bio je to bolan trenutak za roditelje, saznajući da za njihovo dijete, *bébé*, kako su ga odmilja zvali, nema oporavka. Slijedilo je vrijeme u kojem su roditelji svu ljubav i pažnju posvetili svojemu djetetu.

Tražili smo način kako im u toj situaciji pomoći. Za to vrijeme zajedno smo s roditeljima bili uz mališana. Molili smo i predavali sve u Božje ruke. Potaknuo je Isus želju roditelja da njihovo dijete primi sakrament krštenja te u punini postane dijete Božje. U tom nam je Gospodin na poseban način pokazao svoje milosrdno srce.

Ovozemaljski rastanak manje je bolan kad smo svjesni neprolazne vječnosti i ponovna susreta s našim najmilijima u Gospodinovoj prisutnosti. To nije slučajnost. To je stvarnost naše vjere, jer Bog sve može izvesti na dobro.

Dragi prijatelji misija, neka nam svima iskustvo Očeve prisutnosti ulijeva snagu u bolnim trenucima, da bi se Isus proslavio u našim životima. Bog vas blagoslovio!

DR KONGO
– s. Mirabilis Višić

Svi smo najprije pozvani da bismo zatim mogli biti poslani

Dragi prijatelji misija i dragi čitatelji Radosne vijesti!

Kaže psalmist da je tisuću godina kao jedan dan, a jedan dan kao tisuću... A na drugoj strani kaže da Gospodinov način brojanja nije kao naš, baš tako. Pa tako nekako vrte se misli kada razmišljamo o svojem životu, ma kakav on bio i gdje se odvijao. Deset, dvadeset, trideset ili više godina... Godine prolaze kao što prolazi vjetar, kiša, proljeća, jeseni, zime...

Čini nam se da sve prolazi, a zbilja je tako ako se gleda našim prirodnim, tjelesnim očima.

Te davne 1981. godine bilo je proljeće na Trgu svetog Petra u Rimu. Našle smo se u nepreglednu mnoštvu svijeta. Došle smo tražiti okrjepljenje, blagoslov za početak rada u jednome drugom ozračju, na jednome drugom kontinentu. Masa svijeta okupila se oko sada svetog pape Ivana Pavla II., prije nego će zločesta ruka potegnuti obarač. Ali „nije se dogovorio s Madonom“, koja je tog dana bdjela, kao što bdije uvijek i svugdje nad našim životima i cijelim svjetskim zbivanjima.

Podignuvši ruku na blagoslov, znale smo i osjetile, papa nas blagoslivlje svojom prisutnošću, svojom molitvom, cijelim svojim bićem. A u tom se nalazi početak sreće, jer znademo da on to čini u ime onoga koji ga je poslao i koji mu daje snagu da ga predstavlja.

A za nas je to bilo važno, jer znamo da nitko u misije ne ide u svoje ime, nego smo svi najprije pozvani da bismo zatim mogli biti poslani. I to poslani njega naviještati, njegovu dobrotu, ljubav, njegovu razumijevanje i milosrđe.

Eto, s takvim smo doživljajima i osjećajima došle u Zair, danas Kongo, tu bogatu zemlju sa siromašnim stanovništvom. Tu su prije

šest godina radile i živjele naše sestre; dakle, nije nam baš bilo sasvim nepoznato, već se nešto zna o tom narodu, o toj zemlji. Mlada je to Crkva, rođena početkom istog stoljeća (1906).

Oduševljenost kršćanstvom porožima one koje susrećemo, s kojima radimo, kojima naviještamo evanđelje. Sve je drukčije, ali pitomo, pa se lakše privikavamo. Pomalo se zaplićući, progovaramo drugim jezikom, lijepim, prebogatim i teškim da bi ga se dobro svladalo. Ali to nam pomaže kad se uspinjemo u sela, kada želimo uspostaviti razgovor s narodom, prenijeti radosnu vijest ili upitati za zdravlje – ne postoji drugi način nego poznavanje domaćeg jezika. Nadbiskup koji nas je pozvao

u taj dio svijeta jedan je od prvih biskupa Afrikanaca u cijelome tom velikom kraju, koji je postao biskupom po završetku Drugoga vatikanskog koncila. Zahtijevao je poznavanje urođeničkog jezika prije nego se počne pastoralno djelovati i službeni ispit se pred njim polagao. Da, mora se postaviti prave, solidne temelje.

Danas, puno godina kasnije, ne možemo se sjećati tih događaja bez velike, goleme zahvalnosti Svevišnjemu, koji je tako htio da se to dogodi i događa. Mi školske sestre franjevke Krista Kralja iz Splita, s Lovreta, sad smo malo veća zajednica, koja Bogu na slavu radi, raste, zahvaljuje, živi. Iz Splita naše prve sestre otišle su te davne 1974. godine, ujesen, a to znači da ćemo iduće, 2024. godine, slaviti 50 godina postojanja. Trenutačno smo 32 sestre, a od toga šest Hrvatica. Imamo pet novakinja, tri postulantičkinje i sedam kandidatkinja. Raspoređene smo u pet zajednica, od kojih četiri u DR Kongu, a posljednja, peta, otvorena je prošle godine u Ugandi.

Zajednica u Luhwinji, u koju smo došle 1974 godine, 100 km udaljena je od grada Bukavua, koji je isto nadbiskupija. Dvije sestre rade u srednjoj školi, za koju smo i odgovorne. Tri sestre rade u bolnici, koju smo

sagradile uz pomoć dobročinitelja i 20-ak godina smo ju vodile. Jedna sestra vodi centar za opismenjavanje, a imamo i dječji vrtić. Naše sestre pomažu i u organizaciji vjeronauka u župi.

Zajednica u Nyantendeu desetak je kilometara udaljena od grada i ondje je trenutačno pet sestara. Tri rade u srednjoj školi, za koju su i odgovorne. Dvije rade u bolnici, koju smo također sagradile i organizirale rad u njoj te je, kao i prethodna, postala velika bolnica u međuvremenu. Također i ondje sestre pomažu u vjeronauku u župi.

U zajednici u Ngubi, u Bukavuu, nalazi se kuća postulatature, novicijata i apostolata. Uvijek je ondje barem desetak sestara, a trenutačno i pet novakinja i tri postulantičkinje. Ondje imamo i radionicu crkvenog ruha, a ujedno i školu – dopunsku za one koji nisu imali mogućnost upisati osnovnu školu u redovitom vremenu. Oni s posebnim programom završe u tri godine šest razreda, koliko traje osnovna škola. Također imamo centar za opismenjavanje, gdje se uči čitati, pisati, šivati i gdje se osposobljava za život. To su, dakle, oni najbjeđniji, zaboravljeni, kojima je to jedina šansa u životu.

U zajednici u Muhunguu, također u Bukavuu, trenutačno je pet sestara i dvije kandidatkinje. Ondje radimo na našem redovničkom odgoju, ali također i u nadbiskupijskom karitasu te vodimo vjeronauk u župi. Imamo dvije dvorane za učenje i pomažemo djevojkama iz siromašnih četvrti. Ondje je ubijena naša sestra Clara Kahambu u studenome 2016. godine.

Zajednica u Rwanyeni, u Ugandi, zadnja je otvorena, u listopadu 2022. godine. Četiri su redovnice, sve Kongoanke. To su naše mlade sestre i još su u početcima te uče jezik i pomalo rade u školi s djecom i ženama.

Imamo pet sestara koje studiraju, od kojih dvije studiraju teologiju u Splitu, a tri studiraju u Bukavuu, da bi bolje osposobljene i preuzele sve apostolate koje mi dosad radimo.

I ovom prigodom zahvaljujemo Gospodinu za svako njegovo dobro, zahvaljujemo svim dobročiniteljima, znanima i neznanima, jer ništa nemamo a da nismo dobili.

A dobili smo od vas, DRAGI NAŠI DOBROČINITELJI, za koje svaki dan molimo i koji ste produžena ruka Gospodinova. Svima želimo obilje Božjeg blagoslova!

Božja me providnost dovela u Hrvatsku

Pročitajte što kaže vlč. Odilon-Gbènoukpo Singbo, prvi beninski katolički svećenik u Hrvatskoj, prvi sveučilišni kapelan Hrvatskoga katoličkog sveučilišta, doktor znanosti.

? Dragi vlč. Singbo, čini nam se da nema osobe koja nije čula za vas. Međutim, kako biste sami sebe predstavili našim čitateljima i koje je područje vašeg djelovanja?

! Božja providnost me po hrvatskim misionarima Franji Jačmenici i Toniju Štefanu dovela u Hrvatsku. Prema tome zasigurno je najbolji način da se predstavim kao dijete te dvojice hrvatskih misionara, a Bog je htio da svojim svećeničkim djelovanjem iskazujem zahvalnost i služim Crkvi u Hrvata i da na taj način živim univerzalnost Crkve. Ljudi me poznaju upravo zbog toga što se nastojim odazvati kada god me kolege pozovu i kada god mogu. Tako da dobro poznajem život raznih dijelova i župne zajednice u Hrvatskoj,

kao i u Bosni i Hercegovini. Trenutačno sam nastavnik na Hrvatskome katoličkom sveučilištu i pastoralni pomoćnik u jednoj zagrebačkoj župi.

? Vi ste prvi iz svoje obitelji koji se školovao. Prilike su i dalje u Beninu za mnogu djecu izrazito teške. Opišite nam s kojim problemima se susreću djeca i mladi u Beninu i što za njih znači mogućnost obrazovanja?

! Imate pravo. Moje tri starije sestre (ima nas sedmero djece) nisu nikada bile u školi, jer roditelji to nisu mogli financirati. Ja sam krenuo u školu ne na poticaj roditelja, već zbog toga što sam se osjećao usamljenim doma, s obzirom na to da su moji vršnjaci bili u školi. Roditelji su imali želju, ali ne i mogućnosti.

Međutim, kad su vidjeli koliko sam čeznuo za školovanjem, dali su mi svoju moralnu podršku i roditeljsku ljubav.

To je, zapravo, problem mnoge djece u Beninu, osobito djece iz seoskih sredina, poput mene. Mnogi bi htjeli ići u školu, ali roditelji im ne mogu platiti školarinu ili, jednostavno, nemaju školovane članove obitelji koji bi im dali poticaj.

Nadalje, nema sumnje da je najbolji put za razvoj određene zemlje i za izlazak iz ovisnosti o drugima upravo obrazovanje. Prema tome za djecu obrazovanje definitivno znači bolju budućnost. Stoga je i dalje velik izazov Crkvi da promiče školovanje. Ako ulaganje u Africi općenito, a naročito u Beninu, ne bude usmjereno prema tome, onda ćemo definitivno promašiti naše poslanje u tom narodu.

? Na fakultetu ste imali najbolji diplomski rad među studentima, i to puno govori o vašoj posvećenosti i važnosti obrazovanja. Jesu li naši mladi svjesni vrijednosti znanja?

! Dolazak u Hrvatsku bio je za mene velika prigoda, ali i izraz povjerenja mojeg biskupa u mene, jer poslati mlada bogoslova u drugu kulturu ne mora nužno značiti uspjeh. No, uz odgoj koji sam primio od svojih roditelja i pouzdanje da Bog vodi moju životnu priču, iskoristio sam tu prigodu i dao najbolje od sebe da ne razočaram Boga, Crkvu, a u konačnici i sebe. Nije to neki pritisak, nego kada čovjek odjednom dobije prigodu za stvari koje nije ni sanjao u životu, onda radost postaje poticaj.

Ovdje sam vidio da fakultet ima knjižnicu, gdje mogu posuditi sve što mi treba. Nikad mi moji roditelji nisu mogli kupiti ni jedan udžbenik, niti sam imao na raspolaganju knjižnicu. Sve što sam naučio bilo je ono što sam čuo i zapisao tijekom predavanja. Ovdje je obrazovanje gotovo besplatno. Uz takve mogućnosti nemoguće je ne uspeti. Nekako sam zbog toga došao do spoznaje da u životu sve ovisi o tome kako smo iskoristili prigodu koju nam je Bog po dobrim ljudima dao, kao i koliko mi sami drugima dajemo prigodu.

? Život u Hrvatskoj i Beninu veoma se razlikuje, ali vi ste se izvrsno snašli. Međutim, što vam je bilo najteže i koje su osnovne razlike života ovdje i u Beninu?

! Vrlo je lako nadići sve moguće razlike kad ste okruženi ljudima koji vas vole. Ovdje se osjećam voljenim i definitivno shvaćam da je domovina važna, ali je dom ondje gdje si voljen, prema tome – dom je važniji.

Prva i osnovna razlika je svima jasna, a to je materijalna oskudica u Beninu, a ovdje svatko može nekako imati bolje mogućnosti ako ima dobru volju. Drugo, ljudi u Beninu se ne žale toliko koliko se mi ovdje žalimo. Ovdje nekada imam dojam

da su ljudi uvjereni da ništa ne valja u državi. A imamo mir, slobodu, mogućnosti za razne stvari. Ovdje smo manje zadovoljni, više zabrinuti. Razlog je taj što se možda sve više udaljujemo od nekih vrijednosti, kao što je obitelj. Nisu pojedini ljudi krivi za to, nego se nameće jedan globalni sustav koji otrgne ljude od tih korijena, bez kojih nema zadovoljstva.

Ono što je možda problem Benina i drugih afričkih zemalja uvjerenje je da je Zapad obećana zemlja i da je ovdje raj. Mnogi mladi stoga traže neki izlaz. Međutim, kad bi bilo dobrih političkih vođa, uvjeren sam da bi Afrika postala obećana zemlja, jer o njezinim bogatim resursima, bilo materijalnim, bilo duhovnim, bilo kulturnim, ne treba ni govoriti.

? Što možemo naučiti od naroda Benina, koje tri najvrednije pouke biste istaknuli?

! Kako sam već rekao, mislim da možemo od njih svakako naučiti malo jednostavnije pristupiti životu, a to znači bez velikih pritisaka i opterećenja. Drugo, zadovoljstvo unatoč tomu što nemamo baš sve što bismo htjeli. Treće, duh zahvalnosti na daru života. Hrvatska zbog svoje žive kršćanske tradicije ima i dalje te vrijednosti. Samo mi se nekada čini da povremeno zaboravimo na njih, osobito kad se suočavamo sa životnim poteškoćama.

Naravno, i ljudi iz Benina imaju itekako što učiti od Hrvatske.

? Imate puno iskustva u radu s mladima, ali i u župi. Kako mi živimo svoju vjeru u odnosu na narod Benina?

! Situacija u Hrvatskoj je još uvijek zadovoljavajuća i možemo biti Bogu zahvalni na toliko angažiranih svećenika s mladima. Moje iskustvo mi pomaže tvrditi da sam imao dosta slučajeva roditelja koji su se vratili Crkvi zahvaljujući svojoj djeci. Prema tome imamo dosta mladih koji postaju evangelizatori u svojim obiteljima, što nije nimalo lako.

Nadalje, treba imati na umu da je danas vrlo teško u ovakvoj sredini

živjeti svoju vjeru. Naime, društvo je prepuno raznih suprotstavljenih glasa i ponuda, tehnologija čini svoje, razne destruktivne ideologije postaju sve agresivnije. Teško je obiteljima prenijeti vrijednost vjere. Ali mislim da je ujedno ovo vrijeme milost i blagodat.

Ukratko, možemo reći da onaj mali postotak ljudi koji pohađa crkvu nastoji dosljedno živjeti svoju vjeru. No ne trebamo patiti od broja, jer Isus je rekao: „Ne boj se stado malo!“

? Kao svećenik imate brojne obveze, ali također se susrećete s brojnim izazovima i teškoćama. Što vam je najteže?

! Bit ću kratak i jasan: najteže mi je što dan ne traje duže od 24 sata. Možda zvuči smiješno, ali ima toliko potreba, a zaista nas je malo. Ljudi čeznu za razgovorom sa svećenikom o svojim problemima. Trebamo biti iskreni i priznati jednu stvar: ljudima nije dovoljno ono što slušaju samo na nedjeljnim misama. Žele veću prisutnost svećenika u svojim životima, a svećenici ne mogu uvijek stići na sve. Zato mi je teško kada moram odgoditi razgovore s ljudima, a rado bih primio čovjeka odmah čim se javi.

Osim toga mislim da uživam u ovoj službi, pa i u radu sa studentima, koji mi daje predragocjenu mogućnost pred sobom imati odmah 40-ak mladih duša u potrazi za smislom i ispunjenom budućnošću. Stoga smatram da kao svećenik i kao profesor imam posebnu milost.

? Kako se rodio vaš svećenički poziv?

! Sve je krenulo kad sam imao 11 godina, promatrajući svećenike, njihov neobičan izgled, jer u Beninu svi nose bijelu reverendu, ali još više slušajući njihove riječi, koje se ne bave svjetovnim stvarima, nego nas usmjeruju prema Bogu. Odmah sam tada spoznao da je to put za mene. I nisam se prevario, iako sam imao i trenutke sumnje. Ali to je valjda put i povijest svakoga duhovnog zvanja.

Foto: Saša Četković

Danas sam Bogu zahvalan na njegovoj vjernosti u svojem životu unatoč svojoj nedostojnosti, i to ne kažem iz neke lažne poniznosti, nego zaista smatram da sam premalen s obzirom na uzvišenost svećeničkog poziva. A Isus ne prestaje po toj službi doticati ljude. To uvijek izaziva u meni ganuće i osjećaj nedostojnosti, ali i zahvalnost.

? **Papa Franjo rekao je da su misije srce Crkve. Koja je vrijednost misijskog djelovanja i koliko su važni misionari narodu kojemu su poslani?**

! Mislim da je sama moja prisutnost u Hrvatskoj upravo zahvaljujući dvojici spomenutih misionara potvrđuje da je Crkva zaista po svojoj naravi misionarska. Prema tome, kao što su drugi u mojoj zemlji misionari, tako sam i ja pozvan ovdje biti misionar. Možda se dugo u Crkvi gledalo na misije kao na nešto što treba biti jednosmjerno, a to je da svećenici idu u one krajeve gdje nisu ljudi još dovoljno evangelizirani. Ali u novije vrijeme shvaćamo da je misija Crkve višesmjerna, jer svaki misionar uvijek nečime obogaćuje druge i biva obogaćenim. Stoga svaki

misionar nosi veliku odgovornost, jer nosi identitet Crkve.

Ali na prvom mjestu mora uvijek biti evanđelje, zatim poštovanje onoga komu je misionar poslan. Jer, ako krene najprije od svojih ljudskih vizija ili ako se bavi patetikom da izaziva emocionalne reakcije, onda je njegova misija promašena.

Bogu hvala da imamo divne misionare, koji zaista daju sebe potrebitima i žive za njih!

? **U lipnju obilježavamo Dan Papinskoga misijskog djela sv. Petra. Koliko je to djelo važno za svećenička zvanja u misijskim zemljama, gdje bi bez te potpore kandidatima bilo veoma teško ostvariti daljnje školovanje?**

! Paradoks vremena i stanja u Crkvi danas nalazi se u tome da imamo sve manje zvanja u razvijenim zemljama, a sve više u siromašnim. Sociolozi mogu imati svoje tumačenje toga, ali je Crkvi svako iskreno zvanje potrebno. Nažalost, nedostatak materijalnih dobara razlog je gubitka nekih zvanja u raznim zemljama. Prema tome, da nemamo to djelo, mnoge afričke bogoslovijske škole davno bi već zatvorile svoja vrata

istinskim zvanjima. Bogu sam uvijek zahvalan i na onim skrovitim dušama koje daju dio svojih dobara za odgoj budućih svećenika. Jedno je sigurno, a to je da njihova dobrota ne će nikako ostati nenagrađena, jer kada god svećenici kojima su pomogli služili misu, nose ih i zagovaraju za njih.

? **Puno ste radili sa studentima, ali i pomagali u župama za ispovijedi. Koliko smo svjesni da je ispovijed susret sa živim Bogom i što biste savjetovali našim čitateljima, kako se dobro pripremiti za ispovijed?**

! Mene kao svećenika ojača sakrament ispovijedi. Bilo kad ga dodjeljujem drugima, bilo kad mu sam pristupim. Naime, ispovijed je uvijek trenutak opipljiva doživljaja Božje ljubavi i milosti. Znam da je mnogima teško pristupiti ispovijedi zbog toga što trebaju izreći ono što ne valja u njihovu životu. Međutim, ponekada zaboravimo da idemo Ocu, koji nas zaista ljubi. Nitko od nas ne bježi od onih za koje znamo da nas vole. Rekao bih da se moje svećeništvo najviše ojačalo u dva sakramenta: euharistiji i ispovijedi. Velika je od-

govornost svećenika kod sakramenta ispovijedi, jer o načinu na koji on pristupa penitentu ovisi hoće li taj vjernik zavoljeti Boga, prihvatiti sebe, pronaći put nade te imati istinsko iskustvo Božje ljubavi, ili će reći: „Zbogom ispovijedi!“ Bogu hvala, u Hrvatskoj se ljudi i dalje dosta ispovijedaju, tako da to nešto isto govori i o svećenicima.

? Kakva bi trebala biti uloga svake osobe u Crkvi?

! Crkva nam je majka i kao takva daje nam svoju ljubav. Ali to znači da i ta ljubav treba biti na neki način uzvraćena. Naravno da ne možemo nikada dokraja uzvratiti majci ljubav koju zaslužuje. Tako i ne možemo nikada dovoljno uzvratiti Crkvi ono što nam ona daje. Drugim riječima, biti vjernik samo nedjeljom i ni po čemu ne sudjelovati u životu Crkve, to bi bilo kao da volimo majku samo kad nam ona treba. U tome vidim možda jedan nedostatak kod mnogih vjernika koji pripadaju Crkvi, da nastoje živjeti vjeru, ali drže neku distanciju.

Svatko može prepoznati svoje mjesto u Crkvi u raznim aktivnostima, bilo pjevanjem, pripadnošću molitvenoj ili karitativnoj zajednici i slično. Motivacija nam je što smo uvijek obogaćeni ako smo angažirani u kojoj zajednici, jer dijelimo iskustvo jedni s drugima i nosimo jedni druge kad je lijepo i kad je teško. Izoliran vjernik uvijek je u opasnosti. A Crkva kao obitelj ne može funkcionirati na način da njezine brige nose samo jedni te isti ljudi.

Blagoslovljena je župna zajednica koja ima angažirane vjernike, jer je ona predokus nebeskog zajedništva.

? Što mislite, koji su najveći izazovi i problemi današnjeg čovjeka i društva?

! S obzirom na to da se dosta bavim pitanjem utjecaja tehnologije na čovjeka, vrlo lako mogu reći da je upravo tehnologija ujedno izraz razvoja ljudskog društva, ali je i sve više i više izvor poteškoća. Naime, promatramo malo koliko

smo izloženi raznim ekranima. Po-božniji smo pred ekranom kojeg uređaja – mobitela, računala, televizora – nego pred Presvetim. Sve više sakraliziramo te predmete, koji nam oduzimaju silno vrijeme.

Djeca su tako otrgnuta od realnosti života, a roditelji su zauzeti rokovima ili kakvim medijskim sadržajima. Veoma je danas teško odgajati djecu. Uzmemo li neke ideološke sadržaje koji se dijele na tim ekranima, vrlo lako vidimo da nam polako razaraju obitelji. A na duhovnoj razini gubimo polako sposobnosti sabranosti. Umjesto da smo Božji ronioci, postali smo surferi i vrtimo se po površini. Naravno da se može naći još drugih izazova, ovisno o tome na kojem području zagrebemo. No unatoč tomu još uvijek sjaji ljepota evanđelja i Isusovih riječi, koje i dalje poručuju suvremenomu čovjeku: „Ne boj se!“

? Imate li omiljen biblijski citat i zašto vam je posebno drag?

! I dalje mi je drag biblijski citat koji sam si uzeo za mladomisničko geslo. Iz *Proroka Jeremije*: „Ljubavlju vječnom ljubim te, zato ti sačuvah milost.“ (Jr 31, 3) Naime, kada promatram svoj životni put, jasno mi je da ništa od mene ne bi bilo da nije ta ljubav zaista svaki dan prisutna u mojem životu. I moja ljudska slabost bi me davno odvela na krive odluke ili putove, da nije ta milost uz mene.

Naravno da ima i drugih prekrasnih biblijskih citata koji me nose u različitim životnim situacijama. Dosta slušam psalme, osobito skladbe Anđelka Igreca. To na dnevnoj razini slušam.

? Koji svetac vam je poticaj i uzor ljubavi prema Bogu i čovjeku?

! Prva biografija koju sam čitao bila je svete Terezije od Djeteta Isusa – *Povijest jedne duše*. Taj njezin put me uvijek oduševio. Kasnije sam saznao da je ona zaštitnica misija. Jedna me priča kod nje uvijek zadivljuje. Kad ju je jedna od njezinih sestara počela kritizirati i žaliti se

poglavarici o tome što će one pisati o Tereziji kada ona umre, da je ona bila u zajednici nula. Naime, Terezija je tada bila dosta blizu svoje smrti, dugo je bolovala, tako da nije baš materijalno pridonijela životu zajednice. Terezija je čula taj razgovor te je pisala svojem duhovniku vlč. Roullandu ovo: „Ovdje jedna moja sestra smatra da sam nula. I ja se najiskrenije tako osjećam. No nastojim svaki dan stati iza Isusa. On je jedan. A zajedno činimo 10. Moli za mene da nikada ne stanem ispred Isusa, jer bih tada ostala definitivno jedna velika i prazna nula.“ Ona mi je nadahnuće.

Po dolasku ovamo čitao sam životopis blaženog Alojzija Stepinca i gotovo sam svaki dan kao bogoslov išao u katedralu moliti se na njegovu grobu. Naime, meni je to bilo prvi put da sam došao na grobno mjesto nekoga koga je Crkva proglasila blaženim. Ta blizina s njime mi je zaista uvijek davala snage u trenucima kad sam se osjećao nemoćnim.

Dvoje su dakle moji zagovornici kojima se redovito obraćam: Mala Terezija i Bl. Alojzije Stepinac.

? Koja bi bila vaša poruka čitateljima *Radosne vijesti* i što biste nam stavili na srce kao poticaj za razmišljanje i djelovanje?

! Prije svega veliko hvala na pozivu i razgovoru! Hvala čitateljima *Radosne vijesti* za njihovu dobrotu prema misijama!

A ovo je za mene posebna prigoda da zahvalim i onima koji podržavaju Dom svetog Ivana Pavla II., čiji sam osnivač i promotor. Po vama sam često dobivao novčani prilog poznatih i nepoznatih dobročinitelja za potrebe tih djevojčica o kojima se brinem u Beninu. Koristim ovu prigodu da im od srca zahvalim, jer bez njih puno toga bilo bi teško ostvariti.

A svima poručujem da unatoč poteškoćama s kojima se povremeno susreću u životu ne gube nadu i vjeru da je s nama na putu Bog – naš suputnik i supatnik, koji nije ravnodušan prema našim problemima, osobito ako imamo pouzdanje u njega. Hrabro i hvala!

Molimo da se međunarodna zajednica konkretno zauzme za ukinuće mučenja i da jamči potporu žrtvama i njihovim obiteljima.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Papa je sav zauzet za ljudsko dostojanstvo svakog čovjeka. On, zapravo, tu brigu dijeli sa samim Bogom, jer je svaki čovjek slika Božja. Osim što se grijehom iznakazujemo, grijeseći protiv dostojanstva drugoga, štetimo i drugomu. Na koje je sve načine pojedinac sposoban iskazivati surovost i grubost nad drugima, ne bi li ih ponizio, kazuje nam povijest, ali i sadašnjost.

Već je u Starom zavjetu Bog odredio da se krivcu odmjeri onoliko udaraca šibom koliko je zaslužio, ali ne više od četrdeset, da modrica ne bi bila prevelika te se ne bi ponizio tvoj brat pred tobom (*Pnz* 25, 1 – 3). Koliko bi to više imalo vrijediti danas, kad se toliko hvalimo svakolikim napretkom u humanizmu i demokraciji!

Povodom Međunarodnog dana potpore žrtvama mučenja (26. lip-

nja) Papa je u više navrata govorio protiv mučenja i okrutnosti i potrebne pomoći žrtvama mučenja, ali i njihovim obiteljima, pozivajući istodobno i kršćanske zajednice da im priteknu u pomoć, jer mučenje je smrtni grijeh. Time je želio upozoriti sve odgovorne u svijetu na dan kad je 1987. godine stupila na snagu konvencija Ujedinjenih naroda protiv mučenja i drugih okrutnih, nečovječnih ili ponižavajućih postupaka ili kažnjavanja.

UN je uvijek osuđivao mučenje kao jednu od najpodlijih stvari koje jedan čovjek može učiniti drugomu. Prema međunarodnom pravu, riječ je o zločinu, i ono je apsolutno zabranjeno te se ni u kojem slučaju ne može opravdati. To vrijedi za sve članice međunarodne zajednice, bez obzira na to je li država ratificirala međunarodne ugovore koji izri-

čito zabranjuju mučenje ili ne. To je važno i zbog činjenice što konvencija proizlazi iz temeljnog dokumenta Ujedinjenih naroda, a riječ je o *Općoj deklaraciji o pravima čovjeka*, koja u članku 5. tvrdi da se „nitko ne smije podvrgnuti mučenju ili okrutnom, nečovječnom ili ponižavajućem postupku ili kazni“. Riječ je o dokumentu koji je od temeljne povijesne važnosti jer predstavlja prvo svjedočanstvo želje međunarodne zajednice da na općoj razini prizna prava koja pripadaju svakomu ljudskom biću, a među kojima je i pravo da se nitko ne smije podvrgnuti mučenju.

Unatoč svemu tome ratovi i zlodjela ne prestaju. A molitelji se zbog toga ne će obeshrabriti, nego, naprotiv, još će žarkije moliti da se to zlo iskorijeni.

Misijska akcija za zajednicu Školskih sestara franjevka u Rwentobu (Uganda)

U Katoličkom školskom centru „Petar Barbarić“ u Travniku već je dugogodišnja tradicija tijekom korizme organizirati akciju solidarnosti s najugroženijima u misijskim zemljama. Ovogodišnja misijska akcija, namijenjena za misionarski rad Školskih sestara franjevka Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina, koje djeluju u Ugandi, u misijskoj postaji Rwentobo, uspješno je realizirana tijekom mjeseca ožujka i travnja. U akciji su sudjelovali učenici, djelatnici, sjemeništarc i internisti, zajedno s hodočasnicima u crkvu u kojoj je grob sluge Božjega Petra Barbarića.

Razrednici su učenicima govorili o važnosti sudjelovanja učenika u toj akciji. Vijeće učenika, zajedno s pedagoginjama Žanom Topalović i Marijom Milanović te odgajateljicom u internatu s. Ljubicom Stjepanović, izradilo je panoje s misijskom tematikom i djelovanjem sestara u Rwentobu. Vjeroučiteljice Marija Glavaš i Jelena Štrbac u svakom razrednom odjelu posvetile su dio nastave misijama i misijskomu djelovanju u svijetu.

Učenici od 1. do 5. razreda skupljali su svoje priloge u misijsku kasicu, a učenici od 6. do 9. razreda te gimnazijalci skupljali su svoje darove na satu razredne zajednice. Internisti Centra, zajedno s odgajateljima vlč. Josipom Markovićem i s.

Ljubicom, organizirali su dvije prodajne izložbe misijskoga i drugog sadržaja. Zaposlenici škole, kao i hodočasnici, također su sudjelovali svojim prilozima u misijskoj akciji.

Na poseban način učenicima od 6. do 9. razreda te gimnazijalcima u auli Centra predstavljeno je misionarsko djelovanje u svijetu, život ljudi u misijskim zemljama, djelovanje naših misionara, s posebnim naglaskom na misijsko djelovanje zajednice Školskih sestara franjevaka, koje su svoju prvu misijsku postaju otvorile u Ugandi 2018. godine. Učenici su u prezentacijama koje su pripremile sestre iz misijske zajednice u Rwentobu te iz osobnog iskustva voditeljice i odgajateljice u produženom boravku s. Ines Vujice, koja je prije nekoliko godina boravila u njihovoj misijskoj zajednici, mogli još bolje i više upoznati potrebe onih najugroženijih te razvijati svijest kako svojom empatijom i osobnim odricanjem mogu druge usrećiti i omogućiti najosnovnije potrebe za preživljavanje i bolju budućnost svojih vršnjaka na misijskim područjima.

U ime Centra i Školskih sestara franjevaka iskreno hvala za promicanje svijesti pomoći prema potrebitima i za novčana sredstva prikupljena u akciji za Misiju u Rwentobu!

S. Ljubica Stjepanović

Blago milosrdnima, oni će zadobiti milosrđe

Vjera i djela milosrđa te činjenica da i danas ljudi umiru od gladi pokrenula je župnika Župe Boće, kod Brčkoga, vlč. Filipa Maršića da tijekom korizme u svojoj župi organizira akciju za gladne u misijskim zemljama. Župnik Maršić korizmenu akciju pomoći misijama u svojoj župi organizira već

više od pet godina. Nije ih u tome spriječila ni pandemija koronavirusa, ni ovo za mnoge teško vrijeme preživljavanja. Uza župnikov pridonos, ove godine prikupili su više od deset tisuća maraka (pet tisuća eura).

Vrijednost je te misijske akcije i u tome što se radi o župnoj zajednici

koja nema ni 400 vjernika, a koji su uglavnom stariji. I u toj misijskoj akciji pokazalo se koliko su važni poticaji i angažiranost župnika.

Podijeliti svoj kruh s gladnima pridonosi smanjenju umiranja od gladi i najbolji je pokazatelj ljubavi prema bližnjima, posebice onima koji su žed-

ni, gladni, utamničeni, u bolnici... (Usp. Mt 25, 31 – 40.) Pohvalu onima koji dijele svoj kruh s gladnima izrekao je Isus u svojem govoru na gori: „Blago milosrdnima, oni će zadobiti milosrđe.“ (Mt 5, 7) Tako Župa Boće već šestu godinu i djelima svjedoči svoju vjeru i milosrdnu ljubav.

PMD BiH

Korizmena akcija Župe Čerin

Župa Čerin smještena je u broćanskom dijelu Hercegovine. Prošlo ljeto župnikom je postao prijatelj misija fra Velimir Bagavac. Naručio je misijske kasice i pozvao svoje vjernike na početku adventa i korizme da ih preuzmu i počnu prikupljati novac za najpotrebitije u misijama. U adventskoj akciji odazvao se velik broj vjernika, o čemu smo već pisali, a u korizmenoj akciji odazvalo se još i više vjernika. Svojim osobnim odricanjem i nese-

bičnom ljubavlju tijekom korizmenog vremena prikupili su gotovo deset tisuća maraka (oko pet tisuća eura).

Fra Velimir svjedoči da su vjernici Župe Čerin vezani uza svoju župu i mjesnu Crkvu, da su nesebični u svim akcijama koje se provode, a posebno kad je riječ o našim misionarima i misijama. To su uistinu pokazali u adventskoj i korizmenoj akciji.

Naveli smo materijalne plodove, a one molitvene znade samo Bog,

jer su ponikli iz skrovita vjerničkog srca. Skrovit odnos s Bogom u tišini je najsigurniji izvor njegove milosti i na najbolji način približava čovjeka Bogu i bližnjemu. Neka milost Duha Božjega bude razlivena u srcima svih naših darovatelja i prijatelja misija! Neka im taj isti Duh ojača vjeru, da ne malakšu na vjerničkom putu i u širenju radosne vijesti Isusa Krista.

PMD BiH

Prvi susret župnih misijskih suradnika u Zagrebačkoj nadbiskupiji

Na liturgijski spomendan Blažene Djevice Marije Fatimske, u subotu 13. svibnja ove godine u prostorima Međubiskupijskog sjemeništa na zagrebačkoj Šalati održao se prvi susret misijskih suradnika u župnom pastoralu Zagrebačke nadbiskupije.

Organizator toga radnog skupa, koji je okupio dvadesetak župnih misijskih suradnika s područja Crkve zagrebačke, bilo je ravnateljstvo Papinskih misijskih djela u Zagrebačkoj nadbiskupiji, sa željom da se misijski animatori bolje upoznaju, izmijene informacije o radu unutar svojih župnih zajednica te osmisle zajednički plan misijskog djelovanja u Nadbiskupiji za novu pastoralnu godinu.

Susret je započeo u 10 sati molitvom za misije, koju je sastavio misionar u Boliviji fra Ivica Vrbić, OFM Cap., a potom je uslijedila riječ dobrodošlice novog ravnatelja PMD-a u Zagrebačkoj nadbiskupiji preč. Matije Pavlakovića, koji je zahvalio okupljenima na dolasku te iznio u kratkim crtama viziju rada ravnateljstva u narednom periodu, sa željom jačanja i intenziviranja misijskog pastoralna u župama Zagrebačke nadbiskupije tijekom cijele pastoralne godine, a ne samo prigodno, uz Misijsku nedjelju.

Riječ pozdrava okupljenim misijskim suradnicima u župnom pastoralu Zagrebačke nadbiskupije

uputila je i Nacionalna ravnateljica PMD-a u Republici Hrvatskoj s. Ivana Margarin, FDC, koja je pohvalila realizaciju takva susreta, zaželjevši da on ne bude posljednji, već da to bude početak kvalitetne zajedničke suradnje između animatora i baze, a sve s ciljem jačanja misijske svijesti i promoviranja različitih inicijativa misijske djelatnosti na svim područjima crkvenog života u toj najvećoj biskupiji Crkve u Hrvata.

Na poziv preč. Pavlakovića, svoj prinos susretu predavanjem koje je uslijedilo dao je i povjerenik za misijsku djelatnost u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji preč. Ante Šiško, dekan Vinkovačkog dekanata i župnik u Vođincima, koji je i sam jedan dio svojeg života bio misionar na Madagaskaru. U svojem predavanju *Organizacija misijskog pastoralna na području jedne (nad)biskupije* okupljenima je pokušao predočiti modele za što učinkovitiju animaciju misijskog pastoralna na župnoj, dekanatskoj, arhidiakonskoj i biskupijskoj razini.

Naglasio je da sama animacija počinje inicijativom dotičnog župnika i njegovih najbližih suradnika, a očituje se osnivanjem misijske zajednice u župi, koja, organizirajući molitvene i karitativne akcije, pridonosi jačanju dinamike župnoga pastoralnog živo-

ta. Posebno je naglasio važnost rada s voditeljima župnih misijskih zajednica na (nad)biskupijskoj razini različitim seminarima, duhovnim obnovama i zajedničkim hodočašćima, kojima se ostvaruje plodno tlo za stvaranje odbora misijskih suradnika, čija je zadaća planiranje misijskog pastoralna na (nad)biskupijskoj razini.

Nakon kratke pauze uslijedila je plodna diskusija, uz razmjenu iskustava, a sve s ciljem što kvalitetnijega budućeg misijskog pastoralnog djelovanja u Nadbiskupiji, koje će se najbolje očitovati u osnivanju novih misijskih zajednica u župama koje dosada nisu imale adekvatno organiziran takav oblik župnoga pastoralnog djelovanja.

Vrhunac susreta bilo je euharistijsko slavlje u svečanoj sjemenišnoj dvorani, koje je predvodio preč. Ante Šiško, u koncelebraciji s domaćinom preč. Matijom Pavlakovićem te okupljenim svećenicima. Đakonsku službu tijekom slavlja vršio je trajni đakon Ilija Nikolić. Na slavlju su sudjelovali i sjemeništarci Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu te pristigli „vikendaši“ – dječaci sedmoga i osmog razreda osnovne škole iz različitih župa Zagrebačke crkvene pokrajine koji razmišljaju da bi možda postali novi sjemeništarci. Svojim pjevanjem i ministriranjem sjemeništarci su uzveličali misno slavlje. Nakon misnog slavlja uslijedio je zajednički

radni ručak u sjemenišnoj blagovao-nici, uz podjelu prigodnih misijskih promotivnih materijala svim sudionicima, koji su za tu prigodu darovani dobrotom Nacionalnog ureda Papinskih misijskih djela u RH.

Prvomu susretu misijskih suradnika u župnom pastoralu Zagrebačke nadbiskupije odazvali su se i negdašnji misionari s prebivalištem u Zagrebu: preč. Franjo Jačmenica, dugogodišnji misionar u Beninu, te s. Josipa Šprajc, OCD, i Branka Patafta, misionarke u Kamerunu, a svoj prinos susretu dali su i o. Zvonko Vlah, DI, voditelj misijskog ureda pri Hrvatskoj pokrajini Družbe Isusove.

Preč. Matija Pavlaković

Novi traktor u službi evangelizacije

Najprije zahvaljujemo dragomu Bogu za sve čime nas svakodnevno obdaruje. Najiskrenija hvala i našim dobročiniteljima, prijateljima misija i misionara.

Na blagdan sv. Josipa radnika mi redovnice iz družbe Kćeri Božje ljubavi u Sorotiju obilježile smo prvu godišnjicu osnivanja nove zajednice, koju smo povjerile zaštiti i zagovoru sv. Josipa radnika. U zajednici smo trenutačno nas tri sestre, jer su kandidatice otišle u Rushooku nastaviti svoju redovničku formaciju. U našoj su zajednici u Rushooki i naše sestre misionarke – s. Marta i s. Bogdana. Kada pripravimo uvjete, pridružiti će nam se i naš pomladak. Ovdje su još tri neumorna radnika koji nam pomažu u pripremnim

radovima za novu misiju, koja se nalazi u Olilimu.

Kad sam prošle godine bila u domovini na odmoru, zamolila sam Nacionalne ravnatelje Papinskih misijskih djela Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine, s. Ivanu Margarini i mons. Luku Tunjića, da nam pomognu u nabavi traktora za našu novu misiju. Dobrotom MIVA Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Slovenije i Hrvatskoga katoličkog radija dobile smo traktor. Koja radost za nas dobiti upravo za Uskrs tako velik dar!

Naša nova misija u Olilimu udaljena je od Sorotija 87 km. Kupile smo zemljište te uz pomoć Božju i dobrih ljudi započinjemo s izgradnjom nove misije. Slijedi neizbježna gradnja i stvaranje neophodnih uvje-

ta za život u novoj misiji. Bit će to poticaj, pomoć i olakšanje ne samo nama sestrama, nego i mještanima ovog kraja u obrađivanju zemlje te prijevozu materijala i svega što je ljudima potrebno. Novi traktor sijati će žito, a ubirat ćemo višestruke plodove Božje i vaše dobrote.

Šaljem i fotografije blagoslova traktora i svih nas, koji je bio upravo na blagdan sv. Josipa radnika.

Na kraju nemam riječi kojima bih dovoljno izrazila svoju zahvalnost nas sestara u Sorotiju, ali i svih kćeri Božje ljubavi u Ugandi. Svima hvala! Neka vam Bog uzvрати svojim blagoslovom! Mislim da ćete svi vi koji ste nam pomogli biti ponosni na ovo djelo.

Preporučamo se u vaše molitve, a vi ste stalno u našim molitvama.

Sve na veću slavu Božju i na spas duša koje su nama i vama povjerene!

S. M. Vedrana Ljubić, FDC

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Posveta župe Srcu Isusovu

Bošonti, 20. lipnja 1957.

Predragi u Isusu očel! Dugujem mnogima odgovor u domovini, pa budite tako ljubezni te razasaljite kopije u Zagreb, Zadar, Dubrovnik, Đakovo, Split... A oni neka budu ljubezni opet, pa natipkaju nekoliko kopija za ostale prijatelje misija! Na Svetog Antu u Bošontiju bila velika slava. Eto, to nije moja krivnja što su mi na krštenju dali ime – Ante. Bilo je mnogo vijenaca i pjesama, po bengalskom običaju. Hvala Bogu, ove godine su bili „milosrdna srca“, pa su program malo skratili. Znaite, ovo je najteže godišnje doba. Takova je sparina da bi čovjek i kožu sa sebe skinuo, pa kada te funkcije dugo traju, duša skoro na jezik izađe...

Novosti – eto to je što me svaki pita. Gotovo sam neprestano na putovanjima po selima moje goleme župe, pa sam zbilja zaostao s pismima. Ni uz najbolju volju ne ide. Ove godine ne će biti ni odmora. Tek osam dana za duhovne vježbe, koje ću večeras

početi u Kolegiju sv. Franje Ksaverskoga u Calcutti. Još sam u Bošontiju, jer smo danas imali prvu svetu pričest, pa sam toga sretnoga dana htio biti tu. U Calcuttu ću prispjeti navečer. Nakon duhovnih vježbi odmah ću morati natrag, da budem tu za proslavu svetkovine Presvetog Srca. Ove godine ćemo imati posebnu posvetu čitavog sela. Svaka će obitelj dobiti krasnu uokvirenu sliku Presvetog Srca s natpisom obećanja Isusova da će blagosloviti one kuće gdje se bude štovala njegova slika. Osim toga bit će na slici dnevno prikazanje Apostolata molitve. Te smo slike posebno tiskali. Ja sam siguran da će Spasitelj izliti obilje blagoslova na župu.

Nakon svete mise ići ću od kuće do kuće da s ukućanima izmolim posvetu Presvetom Srcu. Tu ću posvetu na svečan način, uime sela, izmoliti poglavari sela pred oltarom u crkvi.

I sva ostala udaljena sela dobit će takve slike.

Kad već spominjem udaljena sela, moram reći da mi je to najveći posao ove godine. Župa se proširila: ima sada 28 sela, a i u nova sela naskoro će trebati poći. Prošle nedjelje pohodio sam selo Satdele, gdje se nalazi naselje tzv. *mućija*, kočara, najniže i najprezrenije kaste u Indiji. Oni čiste kože s mrtvih krava, a to je najstrašnija stvar za hin-

due, pa stoga oni s *mućijima* nemaju nikakve veze. No i to su neumrle duše. Da samo znate kako su bili sretni i veseli kad sam ih pohodio u njihovim malim kolibama. Najprije su mi javili da će me oni doći vidjeti s ove strane rijeke, no ja sam im odgovorio da ću ja k njima doći.

Moram priznati da je i nama dosta teško boraviti kod njih, jer je po kućama tako strašan zadah da čovjek zbilja mora upotrijebiti svrhunaravnu silu kako ne bi pokazao da te trule kože zaudaraju. S njima je valjalo i jesti. No taj prvi doticaj, prva ljubav prema njima, znači veoma mnogo. Posebno vam preporučam ove dobre ljude u vaše svete molitve i žrtve.

Ima mnogo obitelji raštrkanih na sve strane po ovim sunderbanskim džunglama. Moglo bi se puno dobra učiniti. Sve zavisi o vama, o vašoj molitvenoj pomoći. Ne će to ići bez poteškoća, Đavao ne miruje.

Bilo je već oko 11 sati u noći kad su me u maloj lađici prevezli na drugu stranu rijeke. Tu su mi bile misne stvari. Sutra izjutra skoro cijelo selo došlo da sudjeluje kod svete mise, koju sam prikazao pred jednom kolibom, jer tu još nemamo kapele. Međutim se nadam da ću naskoro početi sa zidanjem jedne kapelice. Jedna siromašna udovica poklonila

mi je dio svoga zemljišta za kapelicu i groblje.

Ove godine smo otvorili još dva nova sela. U jednom je kapelica gotova, u drugom sam dobio zemljište. Dao mi ga na dar hinduski svećenik, brahmin toga sela. Reče mi da mu je odavna bila želja učiniti nešto za Isusa, pa evo baš mu se pružila prilika. Uzvratio mu Isus svojom ljubavlju i darom svete vjere! Divan čovjek, uistinu!

Već sam vam spomenuo o novoj politehničkoj školi što je zidamo u Bošontiju. Vlada nam je dala kao pomoć 400 000 rupija. To je kojih 75 000 dolara. Golema svota! I inače nam vlada puno pomaže, osobito ovdje u Bengaliji. Nije svugdje isto. Kako znate, Indija ima centralnu vladu u Delhiju, no svaka provincija ima svoju vladu, koja ima dosta autonomije. Ovdje nam idu na ruku u svakom pogledu. Teško je samo gledati dolaska novih misionara, no ta je stvar u rukama centralne vlade, pa bengalska vlada – iako je nastojala i u tom pomoći – ne može puno učiniti.

Tehnička škola već postoji u Bošontiju, no malena je, ima tek kojih 30 studenata. S novim zgradama moći ćemo držati 120 učenika. Radimo punom parom. Sami smo pripravili cigle. Prozore, vrata i sve ostalo rade sami đaci. Bože moj, eto, gdje je prije desetak godina bila džungla, dižu se sada krasne škole. Molite se da bi u školi uvijek vladao

dobar duh, a osobito da bi među katoličkom djecom mogli imati mnogo dobrih zvanja i za svećenike i za braću pomoćnike! Uz tu tehničku školu imamo tu već gimnaziju ili *High School*, s 375 djece. Djevojačka škola je do šestog razreda i ima 140 djevojaka,

U Bošontiju sada nas ima četiri svećenika, od kojih jedan Bengalac, jedan iz južne Indije, jedan Belgijanac i jedan – Mate iz Metkovića! Zatim imamo pet časnih sestara, koje rade u bolnici i školi. Među njima je i sestra Antonija Josipa, rodnim imenom Ana Habuš, rodom iz Međimurja, a u Indiju ju je poslala Marica Stanković. Ona jako lijepo radi. Izvrsno je naučila bengalski. To nam veoma koristi. Ja često moram ići u razne državne urede. Nemate pojma kako im je drago kada govorite s njima bengalski, pa još čistim bengalskim. Nama Hrvatima je veoma lako naučiti ovaj jezik, jer je naglasak isti kao naš. To su mi sami Bengalci mnogo puta rekli da mi možemo puno bolje i čišće govoriti nego ijedan drugi stranac. Dakle, barem se jedne stvari ne bojte vi, koji želite u Bengaliju. *Ingleški* je, dakako, malo čudniji: moraš nakriviti i usta, i jezik, i zube i nos – i još ti izgovor nije točan. Nema ti, brate, do našeg lipog dalmatinskog *čakulanja*.

Po drugim postajama svi su svećenici dobro. Bilo je puno influence po cijeloj Indiji, no hvala dragom Bogu, od nas nitko nije stradao. Do-

sta je ljudi umrlo. U nekoliko tjedana raširila se ova nevolja po čitavoj Indiji.

Malo smo zabrinuti i za žetvu, jer dosada monsun nije počeo, a bez kiše nema ni riže. Cijene su prilično visoke, no država silno nastoji da pomogne sirotinji i da dade posao. Velika je to zemlja, pa nije šala sve upravljati. No svakako im čovjek mora priznati da se trude mnogo oko napretka zemlje.

Malo sam vam spomenuo naš veliki problem: domorodačka zvanja. Dajte se revno molite na tu nakanu! Ima dosta vrijednih mladića i djevojaka koji bi se željeli posvetiti Isusu, no najveća je za njih poteškoća – ustrajnost. Baš prije ulaska u novicijat ili bogosloviju obuzme ih neki strah da oni neće moći svladati sve poteškoće i dosta njih izgubi zvanje.

Ne zaboravite ni naše katehiste! Oni su nam desna ruka po udaljenim selima, gdje mi možemo tek jednom mjesečno stići. Neka im Isus dade više revnosti i ustrajnosti u svetome poslu!

Ista nakana je i za naše novoobraćene: ustrajnost u svetoj vjeri, da bi svetu vjeru mogli u život provesti. A i za nas grješnike se mnogo molite, da bismo vesela i junačka srca mogli naprijed u radu za Isusa i duše! Osobito kad pred očima postane tmurno i tamno, tama nezahvalnosti i nerazumijevanja.

Odani vam u Božanskom Srcu

o. Gabrić

O. Vladimir Vasilj, neumoran žetelac na njivi Gospodnjoj, čvrst poput Petrove stijene

Otac Vladimir Vasilj (1929. – 2014.), kao pravi pastir Božji, proveo je 14 godina na mjestu katedralnog župnika Župe Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije u naselju Gretva, u Baru, gdje se nalazi istoimena katedrala. Osim toga služio je svete mise i u filijalnoj crkvi sv. Nikole u kompleksu Nadbiskupijskog ordinarijata u Baru, kao i u filijalnoj crkvi Svetog križa, u neposrednoj blizini dvotisućljetne masline, te župne crkve sv. Ivana Krstitelja u mjestu Zupci, kraj Bara, gdje je bio upravitelj istoimene župe. Upravo je Božja providnost 1987. godine dovela o. Vasilja i redovnike Družbe Isusove, među kojima je uz njega bio i o. Petar Ribinski, a kasnije i o. Krešimir Djaković, u drevnu, nekoć slavnu, ali i mučeničkom krvlju natopljenju Barsku nadbiskupiju.

Nemoguće je pobrojati sve dobro koje je učinio o. Vladimir Vasilj. Kao čovjek koji je završio elektrotehniku, filozofiju i teologiju, mogao je vjeroučenicima pomoći u mnogim predmetima, od matematike i fizike sve do povijesti, filozofije i latinskog jezika. Kao ispovjednik, bio je u stanju mirno saslušati nekada i višesatne, često dramatične ispovijedi ljudi koji to nisu učinili desetljećima. Hitao je na svojem legendarnom biciklu (napominjemo da je naučio voziti auto tek u kasnim šezdesetim godinama života) ispovjediti bolesne, osamljene, umiruće, uvijek naglašavajući da nema tog grijeha koji Bog ne može oprostiti čovjeku koji se iskreno pokaje te da treba mrziti grijeh, koji dolazi od „onoga koji donosi nered“, a nikako grješnika, koji je, mada koliko bio nesavršen, dijete Božje. Zahvaljujući takvu pristupu, mnogi Barani i Zupčani su, okrijepljeni svetim sakramentima, s mirom u duši napustili ovaj svijet.

U propovijedima uvijek se držao Svetog pisma, osobito ukazujući na žrtvu i muku Sina Božjega, koji je

jedino na taj način mogao spasiti svijet, te na beskonačnu vjeru, dobrotu i ljubav Majke Božje, koja je ispunjenju božanskog nauma pretpostavila i majčinsku ljubav, brigu i bol. Ukazivao je na svete primjere apostola i brojnih svetaca te nas poticao da se neprestano molimo za naše Barske mučenike, na čelu s velikim barskim nadbiskupom Ivanom Brunom, lepantskim mučeničkom, nadajući se da će, premda već sveti u nebu, oni jednog dana postati i službeni svetcu Katoličke crkve.

Otac Vladimir Vasilj će ostati zauvijek zapamćen i po tome što je 1996. godine, zajedno s dvije časne sestre i desetero mladih vjernika iz Bara, pokrenuo prvi list mladih Barske nadbiskupije, *Sv. Nikola*, koji je izlazio na hrvatskom jeziku. Bio je i prvi ravnatelj Karitasa Barske nadbiskupije. Brojni međunarodni donatori su tih godina upućivali znatnu humanitarnu pomoć, koja je bila dijeljena bez razlike, kako katolicima, tako i pravoslavicima, muslimanima, agnosticima, ateistima, čime se željelo pokazati da su svi ljudi jednako vrijedni i da ne treba praviti bilo kakve razlike među njima. Zbog svega toga o. Vladimir Vasilj je uživao iskrenu naklonost i duboko poštovanje svih žitelja Bara, bez obzira na vjersku, nacionalnu ili bilo koju drugu pripadnost. Njegova iznimna skromnost bila je osobina koju svi dobro pamte i cijene. U dijalogu s drugim čovjekom uvijek je polazio od toga da je on taj koji je pogriješio, tjerajući na taj način mnoge koji su bili umišljeni, oholi ili neskromni da preispitaju svoju savjest te da shvate i prihvate svoju pogrešku.

Da u devedesetim godinama na mjestu župnika nisu imali o. Vladimira Vasilja, posve je sigurno da bi broj barskih katoličkih vjernika, kojih danas ima nešto više od tri tisuće, bio višestruko manji. Ne samo da je mnoge ljude odvratio od trajna iseljenja, već je napunio crkve, osobito mladima i djecom, ali i starijima, bolesnima, inovjercima. Na njegovim misama osjećala se jedna obnovljena i ojačana duhovnost. Mnogi

koji to ranije nisu učinili, primili su sakramente krštenja, potvrde, braka, svete ispovijedi, bolesničkog pomazanja. U njegovu razdoblju mladi, ali i ostali vjernici masovno odlaze na hodočašća.

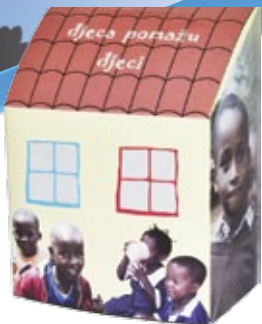
Jednakom kršćanskom i redovničkom revnošću o. Vladimir Vasilj nastavlja svoj apostolat i u vrijeme sadašnjega barskog nadbiskupa, mons. Zefa Gashija. Subotom se održavaju iznimno zanimljive tribine mladih, temeljem tekstova iz isusovačkog časopisa *Obnovljeni život* te se tako obrađuju teme kao što su narkomanija, pobačaj, eutanazija, dostojanstvo žene, vjerske sekte, relativizam i indiferentizam suvremenog čovjeka itd. Tijekom jubilarne 2000. godine, uz presudnu pomoć o. Vasilja, u Baru se održavaju pučke misije, koje predvode isusovci o. Stjepan Kuzmić i o. Zvonko Vlah. Zahvaljujući duhovnom autoritetu o. Vasilja, u Bar tijekom jubilarne 2000. godine dolaze držati predavanja za mlade i obitelji izuzetni duhovni i znanstveni autoriteti, kao što su o. Marjan Steiner, o. Jure Bosančić, o. Valentin Pozaić, o. Stjepan Kušan, Branko Sbutega, mons. Ratko Perić, mons. Slobodan Štambuk itd.

Ujesen 2001. godine poslušno je prihvatio kršćanski poziv svojih pretpostavljenih da kao redovnik služi na drugom mjestu. Vjernici Bara i Zubaca dobro se sjećaju te oproštajne mise o. Vasilja, na kojoj među stotinama nazočnih te večeri u katedrali nije bilo oka koje nije zasuzilo. Naslijedio ga je izuzetan isusovac o. Krešimir Djaković, koji će također učiniti mnoga dobra djela, a nipošto ne smijemo zaboraviti ni o. Petra Ribinskoga. Svi redovnici Družbe Isusove će među župljanima Bara i Zubaca ostati trajno zapamćeni, ali samo je jedan jedini Vladimir Vasilj. Upravo on nas je uvijek na sprovodima podsjećao da je zemaljski odlazak samo svršetak jednoga i početak novog razdoblja trajanja ljudske duše, jer smrti nakon Isusa i njegove žrtve više nema, osim ako čovjek sam i slobodno izabere takvo stanje, na vlastitu odgovornost.

U ime vjernika župa Bar i Zupci neizmerno hvala o. Vasilju na svemu što je za nas učinio!

Vladimir Marvučić,
HKD sv. Jeronima Bar

ZA MISIJE I MISIONARE:

Jasmina Njuho-
vić 100 KM *
Župa sv. Ante
Padovanskog,
Busovača 300

KM * Ivanka Vidović 200 KM * N. N. 300
KM * Župa bl. Alojzija Stepinca, Orašje
260 KM * Hrvatska Katolička Misija Spring-
vale, 5.685 KM * Anto Jurić 30 KM * Zrin-
ka Drmić 50 KM * N. N., Studenci 200 eur
* N. N., župa sv. Marka, Cim 300 KM *
Župa Navještenja BDM, Supetar (dar don
Ivice Eterovića) 500 EUR * Župa Presvetog
Trojstva, Krapinske Toplice 150 EUR + 30
EUR + 40 EUR * Župa sv. Jakoba starijeg -
Zajednica sv. M. Terezije, Prelog 800 EUR
* Sestre Benediktinke, Rab 15 EUR * Lesja
Pap 100 EUR * Alojzije Butko 100 EUR *
Župa sv. Mihovila arkandela, Sali 30 EUR
* Ljilja Kvesić 405 EUR * Vice Čondić 250
EUR * Josip Rajčić 6 EUR * Slaven Plasaj 50
EUR * Zlatica Borojević 265 EUR * HVI-
DRA, Omiš 19,48 EUR * Greta Prajo 400
EUR * Josip Udiljak 50 EUR * Iva Ruka-
vina 10 EUR * Ivka Pavić 20 EUR * Ivan
Cukina 2 EUR * Božena Barišić 50 EUR *
Sanela Kučar 13,27 EUR * Mirjana i Vjeran
Ivošević 20 EUR * Darinka Gatar 8,63
EUR * Aleksandar Đura 135 EUR * Slava
Adamović 20 EUR * Marija Križek 13,27
EUR * Pero Petanjak 15 EUR + 10 EUR *
Dubravka Trgovac 7 EUR * Zoran Arapović
15 EUR * Dubravka Tandarić 100 CHF *
Nikola Tomkić 35 EUR * Filip Babić 30 EUR
* Kata Zubak 6,64 EUR * Tomislav Ivošević
i Dragica Ivošević 20 EUR * Ante Matko-
vić 7 EUR * Ivo Marušić 15 EUR * Andreja
Premerić 15 EUR * Jadranka Bačić-Katinić
13,27 EUR * Kata Sabelja 13,27 EUR * Ivi-
ca Bradara 19,91 EUR * N.N. 15,85 EUR *
Ivan Murković 23 EUR * Tomislav Čubelić
30 EUR * Ivana Josipović 13 EUR * Eleono-
ra Diviki 6,64 EUR * Marinko Hudolin 25
EUR * Danijel Krizmanić 40 EUR * Zdenka
Podhraški-Relja 4 EUR * Nikola Tomašević
100 EUR * Branka Maslač 30 EUR * Dra-
gan Čorković 13,33 EUR * Sandro Jakopče-
vić 41 EUR

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Eleonora Rašić 150 KM * Darovi vjernika
župe sv. Ante Padovanskog, Boće: Sara Fili-
pović 100 eur, Marija Šušak 100 eur, Jelena
Božić 100 eur, Mijo i Marija Blažević 100
eur, Andreja Josić 50 eur, Čedo i Marija Lu-
kić 100 eur, Nino i Ivica Lukić 100 eur, Do-
minik i Patrik Lukić 50 eur, Željko i Željka
Filipović 100 eur, Marko Filipović 100 eur,
Dragica Filipović 100 eur, Pero i Kaja Rado-
šević 100 eur, Dragica Ikić 100 eur, Mara,
Petar i Lucija Josić 100 KM, Marija Josić
50 KM, Srećko i Ruža Radošević 100 KM,
Pero Androšević 200 KM, Zvonko i Janja
Šarčević 100 eur, Ivo i Marija Tadijanović
50 eur, Ana i Pejo Senjić 100 eur, Mario

i Šimun Anđelović 100 eur, Manda Tunjić
100 eur, Ičo i Marija Lukić 100 KM, Marko i
Manda Čerkezović 100 eur, Marijan i Ivan-
ka Blažević 50 eur, Egon Blažević 50 eur,
Andreas Blažević 50 eur, Mario Blažević
50 eur, Blaž i Ana Čerkezović 50 eur, Luca
i Marijan Blažević 100 KM, Stjepan Brkić
200 KM, Ivan i Sara Ikić 50 eur, Janja Brkić
50 KM, Dragica i Rafo Ivić 50 eur, Manda i
Marko Ivić 50 eur, vlč. Filip Maršić, župnik
1.475 eur + 2.130 KM * N.N. 40 EUR *
Iva Miletić Babin 20 EUR * Klara Batina 3
EUR + 5 EUR + 5 EUR + 3 EUR + 5 EUR
+ 3 EUR + 7 EUR * Željko Mršić 100 EUR
* Sandra Španić 30 EUR * Tomislav Skro-
za 30 EUR * Nives Horvat 15 EUR * Sanja
Grancarić 20 EUR * Ante Sabljčić 30 EUR *
Marica Vrtarić 6,64 EUR * Branko Dragoje-
vić 40 EUR * Zrinka Pulić 67 EUR * Zoja
Zubčić 13,27 EUR * Antal i Kornelija Balog
4 EUR * Slavko Bilać 5,43 EUR * Nediljka
Bakotić 20 EUR * Krešo Mišura 50 EUR *
Ante Ljevar 50 EUR * Davorka Šimanović
20 EUR * Gordana Radošević 15 EUR * Jo-
sip Kordić 20 EUR * Zdenka Sever 15 EUR
* Marica Ljubica 50 EUR * Željka Vodopija
26,54 EUR * Nada Sičaja 50 EUR * Blanka
Dodić 100 EUR * Marijana Maleš 10 EUR
* N.N. 15,85 EUR * Ana Mrgan 10 EUR *
Dubravko Dujmić 20 EUR * Dušanka Tadić
20 EUR * Jelena Vurušić 55 EUR * Zdenka
Sever 20 EUR * N.N. 40 EUR

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISI- JAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Župa Sv. Stjepana, Čerin 7.510 KM + 960
eur + 23 USD * Župa sv. Ane, Radunice
224 KM * Tomislav Mršić 50 EUR * Marija
Galić 10 EUR * Marija Nikolić 10 EUR *
Marijana Rukavina 15 EUR * Marija Cerčić
66,36 EUR * Igor Končurat 15 EUR * Josipa
Hrehorović 20 EUR * Župa BDM Kraljica
mučenika, Vukovar 134,04 EUR * Župa
Uznesenja BDM, Resnik-Zagreb 1110 EUR

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Vrhbosanska nadbiskupija 10.668 KM *
Benedikt Pehar 100 KM * Eleonora Rašić
50 KM * Ljiljana Lukenda 100 KM * Jozo
Hrkač 50 KM * Stjepan Harča 34 EUR *
Janko Krznarević 132,72 EUR * N.N. 15,9
EUR * Tomislav Bilić 19,91 EUR * Dušanka
Tadić 20 EUR * Nikola Crnković 140 EUR *

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Irena Šimić 30 KM * Stana Ljubić 50 KM *
Nada Rupčić 50 KM * Josip Rajčić 6 EUR *
Goran Šipek 6,64 EUR + 6,64 EUR + 6,64
EUR * Petar Ćirko 13,27 EUR * Vesna He-
ćimović 20 EUR * Marica Marčelja 20 EUR
* Blagoje Kordić 15 EUR * Slavica Gojko 7
EUR * Nikola Crnković 140 EUR * Gordana
Klarić 50 EUR * Mario Vozgeč 67 EUR *
Željko Čobanov 10 EUR *

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Ivica Udovičić 200 KM * Vlč. Miroslav
Agostini 50 eur * Ivanka Doko 25 KM *
Komping d.o.o., Vitez 50 KM * Samostan

sv. Franje, Šibenik 200 EUR * Ivanka Boras
26,54 EUR * Kamelija Matijašević 7 EUR *
Josip Trbara 133 EUR * Tomislav Skroza 30
EUR * Dario Maradin 13,27 EUR * Maja
Novak-Pervan 100 EUR * Magda Vlahović
9,29 EUR * Zoran Marčinković 30 EUR *
Jasminka Jug 7 EUR * Stjepan Vuzem 30
EUR * Antonieta Težak 15 EUR * J. Zrno
3,98 EUR * Zoran Možnik 11,11 EUR
* Anica Keškić 20 EUR * Danica Humek
5,30 EUR * Ana Jularić Galić 10 EUR * Je-
lena Kelečić 20 EUR * Anđa Mrvelj 13,27
EUR * Marijana Šimić Jovičić 50 EUR * Ste-
vo Horvat 14 EUR * Vesna Erdec 9,95 EUR
* Ruža Turk 6,64 EUR * Nada Vuković 6,64
EUR * Mihael Popinjač 15 EUR * Josip Tr-
bara 66,5 EUR * Anđa Svoboda 6,64 EUR
* Danica Kristić 13,27 EUR * Zlatko Savin
15 EUR * Jelena Vurušić 50 EUR

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Franjo Stojić 100 KM * Tomislav Skroza 30
EUR * Petra Baučić 18 EUR * Irena Maška-
rin 13,27 EUR * Dragan Matijević 50 EUR
* Sandro Jakopčević 41 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan
Šarić 10 KM * Jelkica Štironja 15 EUR *
Robert Skejić 20 EUR * Marijana Vilić 6,64
EUR + 6,64 EUR * Martina Oravec 15,93
EUR + 15,93 EUR * Zrinka Kelava 6,64
EUR + 6,64 EUR * Josip Spajić 6,64 EUR
* A. Rimac 13,27 EUR * Eva Damjanović
13,27 EUR * Tihana Martinović 2,65 EUR
+ 2,65 EUR * Kristian Laleta 200 EUR *
Marija Zečić 6,64 EUR * Snježana Mikec
13,5 EUR * Anja Zoričić 13,27 EUR * Ma-
rija Mateša 30 EUR * Veronika Škegro 6,64
EUR * Mila Purišić 3,98 EUR * Gordana
Čatić 5 EUR * Pamela Banovac 6,64 EUR
* Anita Mikec 13,27 EUR * Ivo Hrga 6,64
EUR * Mira Bakula 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Marija Horvat 7 EUR * Kristina Jurković 25
EUR * Vikica Šalić 40 EUR * Iva Miličević
26,54 EUR * Apriori d.o.o. 100 EUR * Sla-
vica Bilandžić 13,27 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGA- SKARU:

Ivica Filipović 100 EUR * Jelkica Štironja
15 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Nada Hrga 39,82 EUR * Milka Križanac
200 EUR * N.N. 15,85 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Vlč. Miroslav Agostini 50 eur * N. N. sve-
ćenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM *
Nikolina Petrović 5 KM * Štadlerovi obroci,
Sarajevo 1000 USD * N.N. 10000 USD *
Marina Spaić 13,27 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Ante Sabljčić 30 EUR * Lucija Čurić 27 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Franjo Trojnar 15 EUR * Agneza Kovačić
40 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUSIJI:

N.N. 15,85 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJI:

HKD Napredak, Zavidovići 600 KM * Zorka Ivandić 200 KM * Milijana Glavinić 100 KM * Ivana Juroš 30 KM * N. N. 50 KM * Marija Budimir 20 KM * Mara Šišić 20 KM * Luca Anić 100 KM

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

s. Paula Batarilo 50 KM * Ante Sabljčić 30 EUR * Maja Marija Prelec 5 EUR * Štefica Palošika 26 EUR * Josip Knezović 55 EUR * Vila Valentina d.o.o., Zadar 300 EUR * Jelena Kvesić 100 EUR * Ana Dragošević 20 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U PERUU:

Violeta Puljić 20 KM

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

Ante Sabljčić 30 EUR * Božo Lončar 15 EUR * Blaženka Brajković 300 EUR + 500 EUR + 500 EUR * N.N. 15,85 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

N. N., Banja Luka 60 KM + 30 eur * Božo Lovrić 10 KM * Nikola Horvat 13,27 EUR * Dario Časar 25 EUR * Vesna Mohorović 6 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Marija

Vuković 20 EUR * Mladen Crneković 15 EUR * Petar Ikić 100 EUR * Marija Barić 2,5 EUR * Stane Radulović 7 EUR * Mato Josić 30 EUR * Lidija Petrač 9,29 EUR * Marija Daniela Krnić 150 EUR * D. Delić 31,85 EUR * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 13,28 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBII:

Kata Marić 100 KM * Danica Bartošek 40 EUR * Valentina Volarić-Lučić 20 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Ivan Prskalo 20 KM * Ante Sabljčić 30 EUR * Jurica Benzon 110 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Petar Ikić 100 EUR * Marija Barić 2,5 EUR * Zoran Zorica 13,27 EUR * Ružica Hrkać 25 EUR * Romano Tripalo 20 EUR * Igor Pivac 150 EUR * Nedjeljka Drnić 13,27 EUR * Danica Bartošek 40 EUR

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Milan Komljenović 7 EUR * Marija Ana Gradiški 350 EUR + 350 EUR * Lada Grubišić 350 EUR * Stana Švarc 700 EUR

ZA AKCIJU MIVA – MISIJSKA VOZILA:

Iva Vukas 4 EUR * Vedran Višnjić 20 EUR * Marija Cikojević Klasić 13,27 EUR * Župa sv. Roka, Bibinje 800 EUR * Luca

Radman 2,65 EUR * Natko Blagojević 13,27 EUR * Marlon Macanović 5 EUR * A. Harča 2,65 EUR

ZA MASLINOVE GRANČICE:

Župa Presvetog Trojstva, Novi Travnik 1.000 KM * Župa bl. Alojzija Stepinca, Orašje 700 KM * Župa sv. Ivana Krstitelja, Jelah 500 KM * Župa sv. Ivana Krstitelja, Travnik 280 KM * Župa Glavosjeka Ivana Krstitelja, Odžak 230 KM * Župa sv. Ilije proroka, Ularice 200 KM * Župa sv. Luke evangelista, Sarajevo 200 KM * Župa sv. Leopolda Mandića, Sarajevo 50 KM * Župa sv. Petra i Pavla, Kulina 50 KM * Župa Presvetog Srca Isusova, Novo Selo 50 KM * Župa sv. Ane, Žabljak 230 KM * Župa sv. Marka evangelista, Ilijaš 137 KM * Župa Imena Marijina, Svilaj 290 KM * Župa sv. Marka evangelista, Potočani 180 KM * Župa sv. Josipa, Sarajevo 200 KM * Svetište sv. Nikole Tavelića, Sarajevo 60 KM * Župa sv. Vida mučenika, Pitomača 329,44 EUR * Župa Presvetog Trojstva, Rovišće 550 EUR * Župa Svih Svetih, Podravske sesvete 100 EUR * Župa Uznesenja BDM, Resnik 600 EUR * Župa sv. Antuna Padovanskog, Drežnik Grad 100 EUR

MISIJSKA KRIŽALJK – LIPANJ 2023.

Radosna vijest	Sprava za oranje	Uranili	E M	Spasenje	Zamjenica	Istok (str.)	Mala tava	Osobna zamjenica	Vrsta ribe (množ.)	Ukrasni kamenčići	Smrtonosne stvari	Da (narodni izričaj)	→ ↓
Svetkovina u čast Trojnomu Bogu													
Svjateljka						Obročno plaćanje Znak prsta							
Ujedinjeni narodi			Kopača (reg.) Površina					NZR Tuga				5 rimski Žene tanka tijela	
Vista materijala					Svetkovina u čast Isusu 6. slovo								
				Djeca (ikav.) Svetac u lipnju					Zamjenica Izvana				Daljina
					Italija		Ovaj trenutak U (str.)				I tako dalje Zamjenica		
					Put (lat.)			Rotor	Pamet Sumpor			Premo Tona	
					↓ →								

Rješenja iz prošlog broja: Pedesetnica, Uzašašće.

Svjetski dan darivatelja krvi

Svjetski dan darivatelja krvi obilježava se 14. lipnja otkako je 2004. godine na skupštini Svjetske zdravstvene organizacije usvojena rezolucija o uspostavi obilježavanja tog dana. Cilj je obilježavanja tog dana podići globalnu svijest o potrebi dovoljne količine sigurne krvi i krvnih pripravaka za transfuziju osobama kojima donirana krv spašava život.

Krv nije moguće proizvesti na umjetan način i jedini izvor tog lijeka je čovjek – darivatelj krvi. Svi mi, kad nam zatreba krv kao lijek, ovisni smo o drugome, o onome tko je dobrovoljni darivatelj krvi. Da bi se osiguralo da svi kojima je potrebna transfuzija imaju pristup sigurnoj krvi, sve zemlje trebaju dobrovoljne darivatelje krvi koji redovito daruju krv. Odazovimo se pozivu na akciju darivanja krvi jer **KRV = ŽIVOT!**

U lipnju se u Katoličkoj crkvi slavi svetkovina Tijelova, a puni naziv je Presveto Tijelo i Krv Kristova. Tom svetkovinom slavimo otajstvo Božje prisutnosti u euharistiji. Time želimo obnoviti svoju vjeru u osobu Isusa Krista, Bogočovjeka, koji je kao jedinorođeni Sin Božji postao povijesnom osobom. To je tajna njegova utjelovljenja. Bog je postao čovjekom. Postao je jedan od nas s konkretnim tijelom, a u njegovim žilama teče ljudska krv. „U svemu jednak, osim u grijehu“, rekao je sveti Pavao.

Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko.

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu: „Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje – za život svijeta.“

Židovi se nato među sobom prepirahu: „Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?“ Reče im stoga Isus: „Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi! Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko. Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu. Kao što je mene poslao živi Otac i ja živim po Ocu, tako i onaj koji mene blaguje živjet će po meni. Ovo je kruh koji je s neba sišao, ne kao onaj koji jedoše očevi i pomriješše. Tko jede ovaj kruh, živjet će uvijek.“ (Iv 6, 51 – 58)

„Najveća ljubavna priča svih vremena sadržana je u maloj bijeloj hostiji.“

Ta misao je poruka sluge Božjega Fultona J. Sheena, koji je bio nacionalni ravnatelj Papinskog misijskog djela za širenje vjere SAD-a (1950. – 1966.). Nedugo prije svoje smrti izjavio je: „Moja je najveća ljubav uvijek bila misijsko poslanje Crkve.“

Nacionalnoj upravi Papinskih misijskih djela u RH uplatu možete izvršiti i pomoću prikazanog koda koristeći aplikaciju mobilnog bankarstva. Skeniranjem ovog koda aplikacija će automatski učitati podatke potrebne za uplatu, ali iznos i svrhu uplate možete i samostalno promijeniti.